

Biblická hodina – 02.02.2023

Vzdych: „Vyznal som ti svoj hriech a nezatajil svoju vinu. Povedal som: „Vyznám Hospodinovi svoje priestupky.“ Ty si potom odpustil vinu môjho hriechu.“ (Ž 32,5)
Amen.

Pieseň: Žalm č. 32: „Blahoslavený, kto má odpustené...“

Modlitba:

Verný Bože náš!

Ďakujeme Ti, že môžeme cítiť Tvoju podporu každý deň nášho života. S tebou sa nemusíme snažiť a bojovať za svoju vlastnú spravodlivosť, ale Ty bojuješ za nás a veríme, že si smrťou a zmŕtvychvstaním Svojho Syna už zvíťazil nad naším najväčším nepriateľom.

Odpusť nám, ak sa v našich životoch niekedy objaví neistota. Odpusť nám, keď je náš hlas a naša vôľa silnejšia a je nám ťažké pred Tebou mlčať. Pomôž nám veriť, že to, čo si myslíme, že je zlé, môžeš zmeniť na dobré.

Prosím, odstráň dnes z našich srdc všetko, čo je ľudské a zbytočné premýšľanie o našej súčasnej situácii. Odved' a znič naše modly, aby sme sa z nich a pod nimi nerozpadli ako rozdrvení a zajatí mocou zla, ale dajme sa dnes nosiť na krídlach orlov. Prosíme Ťa, príď medzi nás mocou Tvojho Ducha Svätého, aby sme videli všetko, čo je v každodennom živote bezduchou modlou, aby sme ich mohli nazývať po mene a otočiť sa im chrbtom. Voláme na Teba, aby si obrátil Svoju tvár k nám, nech na nás svieti svetlo Tvojho Slova, aby sme aj dnes spoznali Tvoju dobrotu, Tvoje prijatie a Tvoju nosnú lásku, ktorá nás pozdvihuje k našim ťažkostiam a vyvádza zo zajatia. Náš život je pred Tebou, Pane, veríme, že sa nám nič nestane bez Tvojej vôle, tak príď, nechaj nás dnes stáť blízko Teba a daj, aby sme silneli v spoločenstve, ktoré Teba osamote považuje za svojho nositeľa, ochrancu a záchrancu. Pre Pána Ježiša Krista prosíme, vypočuj nás. Amen.

Biblický text: Kniha Proroka Izaiáša 46. kapitola

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Knihe proroka Izaiáša v 46. kapitole nasledovne:

„Bél padol na kolená, nakláňa sa Nebó. Ich modly sa dostali na zvieratá a dobytok, to, čo ste nosili vy, nesú ako bremeno ustaté zvieratá. Naklonili sa, spolu klesli na kolená, nevládali zachrániť bremeno. Oni sami idú do zajatia. „Počúvajte ma, dom Jákobov a celý zvyšok domu Izraela: Vy, čo ste nosení od matkinho života a dvíhaní od matkinho lona. Ja som až do vašej staroby ten istý, až do šedin, ja vás budem nosiť. Ja som konal, ja vás budem niesť, ja vás budem nosiť a vyslobodím. Ku komu ma prirovnáte, primeriate a pripodobníte, aby sme boli rovní? Tí, čo sypú zlato z mešca a na váhe vážia striebro, najmú zlievača a on z toho urobí boha. Koria sa mu a klaňajú. Zdvihnú ho na plece a budú ho niesť. Keď ho zložia, zostane stáť a nepohne sa z miesta. Ak niekto k nemu volá, neodpovedá, z jeho úzkosti ho nevyslobodí. Pamätajte na to a vzmužte sa, vezmite si to k srdcu, odpadlíci! Pamätajte na predchádzajúce veci od večnosti, lebo ja som Boh a iného Boha niet a nikto nie je ako ja. Od počiatku oznamujem budúcnosť, od pradávna to, čo sa ešte nestalo. Hovorím: Môj zámer trvá, všetko čo chcem, urobím. Od východu volám dravého vtáka, z ďalekej krajiny muža, ktorý splní môj zámer. Čo som povedal, to iste vyplním, čo som naplánoval, to určite urobím. Počúvajte ma, vy povýšení v srdci, čo ste ďaleko od spravodlivosti. Priblížil som svoju spravodlivosť, nie je ďaleko a moja spása nebude meškať. Na Sione dám spásu a Izraelu svoju slávu.“

Drahé sestry a milí bratia!

Hneď na začiatku kapitoly máme pred sebou proroctvo. Pád Babylonu sa objavuje pred prorokom a v tomto prípade nejde len o pád oblasti a ľudí, ale s nimi padnú aj ich bohovia. Bél označuje hlavné božstvo Marduka a Nebó bol jeho synom a zároveň aj jeho poslom, známy pod menom Nabu.

Proroctvo hovorí o tom, že veriaci odveľú modly z pôvodného miesta do chrámu víťazného nepriateľa na ťažných zvieratách. Bez ohľadu na to, ako veľmi sa ich snažia zachrániť, nedarí sa im to. Tieto sochy vážili toľko, že ich úbohé zvieratá neunesli, a tak ich dohonili. Z toho tiež vidíme, že je pravdivé tvrdenie z predchádzajúcej

kapitoly, podľa ktorého: „**Nechápaví sú tí, čo nosia svoje drevené modly a modlia sa k bohu, ktorý nepomôže.**” (Iz 45,20) Sochy odvečú ako korisť a vtedy všetko, čo si nepriatelia podmanili, putovalo do chrámu víťazov. A zatiaľ čo človek a zvierka sa márne snažia niesť bohov a modly, ich Nositeľom je niekto iný. Ich nositeľom je sám živý Boh. Nepotrebuje človeka, aby na Neho poukazoval, zobrazoval a potom presúval z jedného miesta na druhé, keďže je Všadeprítomným Bohom, Ktorý sa zjavuje, a to komu chce. On je Nositeľom všetkých nás, o Ktorom je v pokračovaní viackrát zdôraznené, že nesie svojho od narodenia, nesie vlastného celou životnou púťou, až kým nezošedivejú a nezachráni svojich vyvolených. To je večná vlastnosť nemenného Boha, na ktorom môžeme sami stavať a dôverovať iba Jemu, že nemení Svoje sľuby tým, ktorí sú pripravení vypočuť si, čo im chce povedať. Prorok Izaiáš žiada odvečených z Jeruzalema, aby videli viac, aby videli za oponu ich súčasnej zatŕpknutej situácie a sústredili sa na posledné veci, pretože umelo vytvorené náboženstvo aj tak utrpí hanbu a potupu rovnako ako aj jeho nasledovníci. Viera vyvoleného ľudu je zakorenená v zmluve danej Hospodinom. To, čo je založené na ľudských činoch a tradíciách, je falošné náboženstvo. Pravé náboženstvo je živé Božou milosťou a dôveruje len svojmu Nositeľovi. Nosenie - nesenie má tiež význam odnášať naše hriechy, teda odpúšťať ich. Je to Baránok Boží, Ktorý sníma hriechy sveta. Berie na seba všetko, čo by nás ťažilo. Špinavé šaty vybieli vlastnou krvou a predloží nám biele šaty. „**Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriechy sveta.**” (Jn 1,29b) – Až k Ježišovi sa nedostaneme, aby sme pocítili Jeho moc nad vlastnými hriechmi, sme stratení. Pri čítaní biblickej state vidíme, že z akéhokoľvek materiálu je modla vyrobená, je zbytočná a naničhodná. Aj tie najvzácnejšie kovy sa dajú použiť, aj tak sa to nezachová, neochráni a neoslobodí jeho prívržencov. Modlárstvo je priama vzbura proti Bohu. Bezmocnú sochu nemožno porovnávať so živým, nám slúžiacim i modlitby vypočúvajúcim Bohom.

V pokračovaní nečítame o napomínaní modloslužobníkov, ale Hospodin pomocou proroka Izaiáša sa stále prihovára k vyvolenému ľudu, a nie práve ich chváli. V skutočnosti vytrháva a rúca ich životy. Verný Boh nazýva svoj ľud neverným. Vyzýva ich k pokániu. Vracia sa do čias, keď sa im predstavil a zacielením na ich srdcia vyzýva svojich ľudí k sebaskúmaniu. Dejiny a pamäť zohrávali v živote ľudí dôležitú

úlohu a stále nie sú hlasom odmietania a posudzovania, ale naopak, keď si vyvolení ľudia uvedomia svoje hriechy, vydajú sa na cestu, ktorá vedie k životu. Potom si uvedomí, že nič nezmôže bez svojho Boha, Ktorý koná, čo a ako chce.

„Od východu volám dravého vtáka” znamená Kýra, perzského kráľa, ktorý je nástrojom záchrany Božieho ľudu. Následne sa vracia k vlastným: „Povýšeného v srdci“ je ťažké priviesť k pravde. Ale Pánovo vyslobodenie je blízko. Pánovo vyslobodenie nikdy nemešká. Keď už máme všetkého dosť a naša trpezlivosť je vystavená skúške a do našich srdc sa vlieva beznádej, potom dovoľme Bohu Duchu Svätému, aby posilnil našu dôveru a vieru. Vedieť, že nikdy nezvít'azí vina ľudí, ale milosť Pána, ktorá dáva spásu, je ubezpečujúce a upokojujúce. Nevzdávajme sa predčasne, ale osvojme si Boží výrok: **„Neboj sa, ved' som s tebou, neobzeraj sa, ved' ja som tvoj Boh, posilním ťa a určite ti pomôžem, ved' ťa podopieram spravodlivou pravcou.“** Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Lukáša 14. kapitola, 12-14. verše:

Čítam Božie Slovo, ktoré je zapísané v Evanjeliu podľa Lukáša v štvrtákej kapitole od dvanástého po štrnásty verš nasledovne:

„A tomu, ktorý ho pozval, povedal: „Keď dávaš obed alebo večeru, nepozývaj svojich priateľov, bratov, príbuzných alebo bohatých susedov, aby sa nestalo, že ťa aj oni pozvú a mal by si odplatu. Keď robíš hostinu, pozvi chudobných, mrzákov, chromých a slepých! A budeš blahoslavený, lebo oni sa ti nemajú čím odplatiť, a tak dostaneš odplatu pri vzkriesení spravodlivých.“

Drahé sestry a milí bratia!

V pracovné dni Židia jedli dvakrát denne. V sobotu však stolovali až trikrát aj po bohoslužbách v synagóge. Ježiš v tú sobotu večeral v dome jedného z farizejov, kde sledovali takmer každý jeho pohyb. A po tom, čo Ježiš svoju reč odprezentoval hosťom, prehovorí aj k farizejovi, ktorý ho pozval. Hovorí priamo, podobné Slovo sme čítali pred niekoľkými mesiacmi, v šiestej (6) kapitole: „Keby ste milovali len tých, čo vás milujú, akú vďaku si zaslúžite? Ved' aj hriešnici milujú tých, ktorí ich milujú. Ved'

keby ste robili dobre len tým, čo vám dobre robia, akú vďaku si zaslúžite? Ved' to isté robia aj hriešnici. Keby ste požičiavali tým, od ktorých očakávate, že vám to vrátia, akú vďaku si zaslúžite? Aj hriešnici požičiavajú hriešnikom, aby dostali späť to isté. Ale milujte svojich nepriateľov! Robte im dobre! Požičiavajte a nič za to nečakajte! Tak bude hojná vaša odmena a budete synmi Najvyššieho, lebo on je dobrý aj k nevďačným a zlým. Buďte milosrdní, ako je milosrdný aj váš Otec.“ (Lk 6,32-36)

Keď sa Ježiš prinavrátia k pozvaniu, odsudzuje také pozvanie, ktoré má za sebou postranný motív. Ježiš poukazuje na takú vlastnosť ducha, ktorú môže zažiť len málokto z nás tu na zemi. Pri príprave dnešného verša som porozmýšľala, či som sa takto zachovala a správala voči niekomu podobným spôsobom. Stalo sa, že sme si za stôl posadili niekoho, kto bol v núdzi a boli sme si istí, že nebude môcť vrátiť to, čo sme mu dali? A potom som si spomenula na konkrétneho človeka, ktorý bol naším cirkevníkom v našom bývalom cirkevnom zbore. Muž, ktorý mal zdravotné problémy s očami, prišiel v dôsledku prepustenia o prácu, mal školopovinné dieťa, manželka sa starala o vlastných rodičov mimo mesta a veľa pendlovala medzi rodnou obcou a mestom, čo stálo veľa peňazí. Preto cirkevný zbor, vidiac ich mizernú situáciu, najala tohto muža za minimálnu sumu, a keď sa ráno spýtal, čo môže urobiť, aby pomohol v ten deň okolo fary a kostola, môj manžel sa ho spýtal, či raňajkoval, a väčšinou odpoveď bola záporná. V takýchto prípadoch sme ho zakaždým posadili a dostal raňajky. A to nie preto, že by sme s ním chceli na druhý deň spoluraňajkovať, ale preto, že sme vedeli, že je dokonca možné, že jeho celodenná strava bude len tá, ktorú dostal na fare. Oni boli spokojní, s tým čo mali. Zaplatili si nájomné bytu a živili svoje stredoškolské dieťa. Vidíme vo svojom okolí fyzicky a duchovne hladných? Môžeme byť komunitou vedenou pomáhaním. Členovia Božieho kráľovstva sa môžu vo vzťahu k ľuďom nechať viesť iba duchom Božieho kráľovstva. Iba takéto správanie môže byť odmenené Bohom. Šťastný je ten, kto nečaká na odplatu, kto sa vo svojom konaní neriadi postrannými úmyslami.

Pokiaľ ide o vzkriesenie spravodlivých, musíme vedieť, že každý bude vzkriesený na základe nasledujúcich biblických veršov:

Dan 12,2: „Mnohí z tých, čo spia v prachu zeme, sa zobudia: jedni pre večný život, ale druhí na večné zavrnutie a hanbu.“

Jn 5,28-29.: „Nečudujte sa, že prichádza hodina, keď všetci v hrobách počujú jeho hlas a tí, čo robili dobre, budú vzkriesení pre život, kým tí, čo páchali zlo, budú vzkriesení na odsúdenie.“

Sk 24,25: „Mám nádej v Boha, že bude vzkriesenie spravodlivých i nespravodlivých, ktoré očakávajú aj oni.“

1K 15,23: „každý však v danom poradí: Prvotina Kristus, potom pri jeho príchode tí, čo patria Kristovi“

1Thes 4,16: „Lebo vo chvíli, keď zaznie povel, hlas archanjela a Božia poľnica, sám Pán zostúpi z neba a prví vstanú tí, čo zomreli v Kristovi;“

Zjav 20,4-6: „Videl som tróny. Na ne si sadli tí, ktorí dostali moc súdiť. Videl som aj duše tých, ktorí boli sťatí pre Ježišovo svedectvo a pre Božie slovo, aj tých, ktorí sa neklaňali šelme ani jej obrazu a neprijali znak na svoje čelo a na ruku. Ožili a kralovali s Kristom tisíc rokov. Ostatní mŕtvi neožili, kým sa nedovŕšilo tisíc rokov. To je prvé vzkriesenie. Blahoslavený a svätý, kto má podiel na prvom vzkriesení. Nad tými druhá smrť nemá moci, ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kralovať tisíc rokov.“

1K 15, 12.21.: „Keď sa teda hlása, že Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, ako potom niektorí z vás hovoria, že niet zmŕtvychvstania? Lebo ako skrze človeka prišla smrť, tak prišlo skrze človeka aj zmŕtvychvstanie.“

Zjav 20, 11-15: „Videl som veľký biely trón i toho, ktorý na ňom sedel. Pred jeho tvárou utiekla zem i nebo a už nebolo pre ne miesta. Videl som mŕtvych, veľkých i malých; stáli pred trónom. A otvorili sa knihy. Aj iná kniha sa otvorila, kniha života. A mŕtvi boli súdení podľa toho, čo bolo napísané v knihách, podľa ich skutkov. Aj more vydalo mŕtvych, ktorí boli v ňom. Aj smrť a podsvetie vydali mŕtvych, ktorí boli v nich. A každý bol súdený podľa svojich skutkov. Smrť a podsvetie boli zvrhnuté do ohnivého jazera. Toto je druhá smrť, ohnivé jazeró. A ak sa našiel niekto, kto nebol zapísaný v knihe života, bol hodený do ohnivého jazera.“

R 1,17: „Pretože v ňom sa zjavuje Božia spravodlivosť z viery pre vieru, ako je napísané: Spravodlivý z viery bude žiť.“

Mt 25,34-40: „Potom kráľ povie tým po pravici: ‚Podťe, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je vám pripravené od založenia sveta. Lebo som bol hladný

a dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, prišiel som ako cudzinec a prichýlili ste ma, bol som nahý a priodeli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste za mnou.‘ Vtedy mu povedia spravodliví: ‚Pane, kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a dali sme ti piť?‘ Kedy sme ťa videli ako cudzinca a prichýlili sme ťa, alebo nahého a priodeli sme ťa? Kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme za tebou?‘ Kráľ im odpovie: ‚Amen, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili.‘

Židia si predstavovali príchod Božieho kráľovstva ako veľkú večeru, ako hostinu, ktorú zorganizuje práve pravý Boh. Na tejto večeri náš hostiteľ od nás nič neočakáva, ale pozvanie je adresované nám všetkým, aby sme sa od Neho učili a žili s ním aj v našich stolových spoločenstvách, nazývali sa šťastnými, dôverovali v naplnenie Božích zaslúbení. Amen.

Modlitba:

Pane náš, Bože náš, ďakujeme Ti, že si náš pohostinný Pán, Ktorý nás neprestáva pozývať k Svojmu stolu. Pri tejto príležitosti Ti prinášame naše služby Božie spojené s večerou Pánovou, príležitosti, keď sme tak často pred Tebou ako duchovne slepí, zablokovaní, chromí, duchovne chudobní a krívajúci v mnohých smeroch. Odpusť nám, prosíme, že sa nemôžeme s Tebou porovnávať a učiť sa od Teba aj v tých najobyčajnejších veciach. Dnes prichádzame pred Teba ako chudobní duchom a prosíme Ťa, aby si nás nasýtil Svojím Slovom, Svojím požehnaním a povzbudením, aby sme aj my sami videli okolo seba núdzných a mohli im pripraviť stôl, na ktorom je dosýtosť všetko, hlavne hlad po našej prítomnosti a láske, ktorú živíš Ty. Modlime sa za stolové spoločenstvo tu prítomných bratov a sestry. Pomôž nám, aby sme mohli chodiť s otvorenými očami a vidieť, kde je nás treba. Vezmi nás na miesto, kde za naše činy neočakávame nič na oplatu. Prived' do našich životov ľudí, ktorí prostredníctvom našich činov rozpoznajú Tvoju dobrotu a lásku. Prosíme, zmiluj sa nad nami hriešnikmi! Zmiluj sa nad všetkými, ktorí čakajú na lekárske výsledky. Preber strach z ich srdc, aby znova a znova žasli nad Tvojou silou a mocou. Modlime sa za bratov a sestry, ktorí sú v nemocnici. Modlime sa za konfirmandov prichádzajúcich na konfirmačnú prípravu, za deti študujúce náboženstvo bez ohľadu na

vierovyznanie. Daj, aby sme prebúdžali vieru tam, kde sú hladní a smädní po pravde. Prosíme, nies nás Svojou milosťou pre Svojho Jednorodného Syna, nášho Pána Ježiša Krista. Amen.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Ja som až do vašej staroby ten istý, až do šedín, ja vás budem nosiť. Ja som konal, ja vás budem niesť, ja vás budem nosiť a vyslobodím.” (Iz 46,4) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 516: „Ježišu, naše spasenie...”